

3. december 2020

Sagsnr.: 20/10126

Klagenr.: 1013098

**Afvisning
af klage over Esbjerg Kommunes tilladelse til opførelse af et etagebolig-
byggeri på A 1 , Esbjerg**

Esbjerg Kommune har den 10. december 2018 truffet en indirekte afgørelse om, at opførelsen af et etageboligbyggeri i 8 etager på A 1 , 6700 Esbjerg, er i overensstemmelse med lokalplan nr. 01-090-0004, blandet bebyggelse ved [REDACTED] og A 1 , Esbjerg.

Planklagenævnet

NÆVNEHUS

Toldboden 2

8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00

CVR-nr. 37 79 55 26

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, da klagefristen er overskredet.

1. Klagens indgivelse

1.1. Kommunens afgørelse

Esbjerg Kommune gav den 10. december 2018 byggetilladelse til opførelse af et etageboligbyggeri på A 1 , 6700 Esbjerg. Kommunen traf samtidig en indirekte afgørelse om, at byggeriet er i overensstemmelse med lokalplan nr. 01-090-0004, blandet bebyggelse ved [REDACTED] og A 1 , Esbjerg.

Den 19. juni 2020 blev byggeriet færdigmeldt til kommunen. Esbjerg kommune foretog efterfølgende en besigtigelse af byggeriet. Ved besigtigelsen blev der konstateret forhold, der skulle udbedres forinden, der kunne gives en ibrugtagningstilladelse.

Projektets rådgiver sendte den 25. juni 2020 en mail til kommunen med dokumentation for, at forholdene på byggeriet var udbedret. Et af billederne i mailen viste udformningen af vinduer- og indadgående døre på byggeriets facade med glasværn foran de indadgående døre (fransk altan).

Den 25. juni 2020 gav kommunen tilladelse til, at bygningen kunne tages i brug.

1.2. Klagen til Planklagenævnet

1.2.1. Indgivelse af klagen

Den 18. august 2020 indgav klageren en klage via klageportalen. I klagen anførte klageren bl.a., at etageboligbyggeriet var opført med franske altaner, hvilket var i strid med lokalplan nr. 01-090-0004, blandet bebyggelse ved [REDACTED] og A 1 , Esbjerg. Klageren anførte endvidere, at altanerne medførte store uacceptable fredskrænkelser og indsigtsgener. Forhold som ifølge klageren fandtes at være strid med Den Europæiske Menneskeretskonvention, artikel 8.

I et supplerende indlæg af 20. september 2020 til klagen fremgår det bl.a., at klageren var bortrejst en del af juni måned og hele juli 2020, hvorfor klageren først den 27. juli 2020 var blevet opmærksom på, at der var etableret franske altaner på byggeriet. Klageren er derfor af den opfattelse, at klagefristen løber fra den 27. juli 2020, hvorfor klagen vedrørende de franske altaner på etageboligbyggeriet A 1 er indgivet rettidigt.

1.2.2. Om klageren og området

En lille del på ca. 3 m af den syd- vestlige del af klagerens ejendom grænser matrikulært op til ejendommen på A 1 , hvor etagebyggeriet opføres. Klagerens ejendom ligger øst for byggeriet. Klagerens bolig er placeret på den nordlige del af klagerens ejendom. Afstanden fra byggeriet til matrikelgrænsen af klagerens ejendom og bolig er i fugleflugt henholdsvis ca. 25 m og ca. 39 m.

Byggeriet på A 1 er opført i forlængelse af den eksisterende bygning på naboejendommen A 2 , matr.nr. [REDACTED] .

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Regler om klagefrist

En kommunes afgørelse om tilladelse efter planloven kan påklages til Planklagenævnet, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

En klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, jf. § 2, stk. 1, i planklagebekendtgørelsen.² Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 2, stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Klagefristen på 4 uger gælder også i forhold til indirekte afgørelser, som hverken offentliggøres eller meddeles til klageren. I disse tilfælde regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klageren har fået kendskab til afgørelsen, jf. planklagebekendtgørelsens § 2, stk. 2, 2. pkt.

Hvis klageren ikke i forbindelse med udstedelsen bliver gjort bekendt med byggetilladelsen som den indirekte afgørelse indgår i, regnes 4-ugersfristen fra det tidspunkt, hvor det påtænkte arbejde er så fremskredent, at det er egnet til, at klagere i almindelighed må indse omfanget og karakteren af forholdet og dermed har mulighed for at vurdere, om forholdet eventuelt er i strid med lokalplanen for området.

Vurderingen af, om der i en konkret sag kan ses bort fra en overskridelse af klagefristen, skal ske på grundlag af almindelige forvaltningsretlige betragtninger. De momenter, der kan indgå i vurderingen, er bl.a. længden af fristoverskridelsen, afgørelsens betydning for klageren samt hensynet til andre parter med modstående interesser (i denne sag adressaten for afgørelsen fra kommunen). Når der er en modpart, kan kun ekstraordinære forhold medføre, at klagen alligevel behandles. Desuden indgår baggrunden for overskridelsen, herunder om der er givet (korrekt) klagevejledning, eller om der foreligger andre undskyldelige omstændigheder, som er en rimelig grund til fristoverskridelsen.³

¹ Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020.

² Bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

³ Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret - Almindelige emner, 6. udgave, 2016, side 322.

2.2. Klagefristen i den konkrete sag

2.2.1. Vurdering af partsstatus

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Naboskab – i betydningen tilgrænsende grundstykke – er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opnå partsstatus i forvaltningslovens forstand, men hvis et byggeri medfører konkrete og væsentlige gener, f.eks. betydelige lystab, indbliksgener eller lugtgener, må den pågældende anses for part. Hensynet til at bevare en udsigt kan også indgå i den samlede vurdering af, om vedkommende kan anses for part.

Planklagenævnet finder ikke, at klageren er så væsentlig og individuel berørt af afgørelsen om, at byggeriet (de franske altaner) på A 1 er i overensstemmelse med lokalplanen, at klageren er part i sagen. Nævnet har lagt vægt på afstanden fra byggeriet til klagerens ejendom, som er henholdsvis ca. 25 m til matrikelgrænsen og ca. 39 m til klagerens bolig. Nævnet har desuden lagt vægt på, at det ikke er muligt at tage ophold på de franske altaner, og at det primære formål med etableringen af disse må være at få et bedre lysindfald. Nævnet finder således ikke, at de franske altaner medfører konkrete og individuelle gener, herunder betydelige indbliksgener, som går ud over, hvad der må forventes i tæt bebyggede områder i en storby.

Nævnet bemærker derudover, at klagerens bolig er placeret væk fra den del af ejendommen, der grænser op imod etagebyggeriet.

På baggrund af ovenstående finder nævnet ikke, at klageren er part i sagen.

2.2.2. Vurdering af klagefristen

Kommunen har givet byggetilladelse til etagebyggeriet den 10. december 2018. Planklagenævnet forstår som nævnt dette som en indirekte afgørelse om, at projektet ikke er i strid med lokalplanen for området.

Klageren er efter Planklagenævnets vurdering ikke part i sagen, jf. afsnit 2.2.1.

Da klageren ikke er part i sagen, er der ikke krav om meddelelse af klagevejledning. Den manglende klagevejledning til klageren har således ikke betydning for, hvornår klagefristen begyndte at løbe.

Planklagenævnet finder derfor, at fristen i denne sag skal beregnes senest den 25. juni 2020, hvor de franske altaner på etageboligbyggeriet var færdig etableret, og kommunen gav en tilladelse til, at byggeriet på A 1 kunne tages i brug.

Det vil sige, at klagefristen udløb senest den 23. juli 2020.

Planklagenævnet kan konstatere, at klagen blev indgivet den 18. august 2020, og at klagen derfor indgivet for sent.

Planklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv, navnlig i sager, hvor der – som i dette tilfælde – er andre parter med modstående interesser. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selvom der er tale om en ganske kort overskridelse.

Planklagenævnet finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne undskyldelige omstændigheder, at det kan begrunde, at nævnet ser bort fra en overskridelse af klagefristen på næsten en måned. Nævnet har herved lagt vægt på, at de franske altaner senest blev etableret den 25. juni 2020, og at klageren allerede på dette tidspunkt burde have opdaget altanerne på byggeriet.

Det forhold, at klageren har været bortrejst og ikke har kunnet klage rettidigt udgør ikke en undskyldelig omstændighed.

2.3. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, jf. § 2 i planklagebekendtgørelsen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.⁴

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

3. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

⁴ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.